

dig Lovgivningsmagt til, saa faare man var af den Formening, at der fra den finantzielle Side ikke var Noget iveien, da at bringe Sagen videre frem. Naar man tager Sagen saaledes, saa vil den Indvending heller ikke komme til at ramme, at Sagen ikke vil blive godt behandlet her, naar man ikke behandler den med den Visshed for Die, at den virkelig vil blive sat i Værk. Det er øiensynligt, at hvis man ikke holder sig dette for Die, vil Behandlingen tabe sin Betydning, men Saameget kan man under alle Omstændigheder gjøre, at man gennemfører Sagen for Kjøbenhavns Vedkommende. — Det maa maaskee være mig tilladt endnu at bemærke, at de ærede Medlemmer, som principialet ønske at bringe Reformen af den civile Retspleie i Forbindelse med Spørgsmaalet om Reformen af den criminelle Retspleie, heller ikke ville være udelukkede fra at faae dette deres Ønske opfyldt, hvis man gik den Vej, først at lade Nævningeinstitutionen træde i Kraft for Kjøbenhavn, thi dette vil ikke præjudicere en saadan Optagelse af Spørgsmaalet om en Reform af den civile Retspleie. Jeg skal ikke nægte, at Indførelsen af Nævningeinstitutionen i den Stillelse, i hvilken man hidtil har tænkt sig den, udenfor Kjøbenhavn, muligens noget vil kunne præjudicere, navnlig i den første Tid, en Reform af den civile Retspleie, idet denne maaskee maatte kræve andre Organer end dem, man nu skaber af Hensyn til den criminelle Retspleie, men ganske vist er det, at dens Indførelse i Kjøbenhavn ikke vil kunne virke præjudicerende. — Naar endelig den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn Amtss Bde Valgrets som Grund mod nu at behandle Sagen ansøgte, at dertil krævedes megen Sindero, og at Tanken under de nærværende uslyffelige Forhold ikke var vel oplagt til at beskæftige sig med saadanne Sager, saa skal jeg villig indrømme, at der er en Deel Sandhed i, at det er vaansseligt at frigjøre Tanken for Hensyn til Landets almindelige Stilling, men denne Betragtning fører da dertil, at man saagodtsom Intet kan foretage af Lovgivningsværket, hverken af Reformen eller andre almindelige Lovgivningsarbejder, da Sindet ikke er meget stemt for at beskæftige sig dermed. Det er derfor min aldeles bestemte Mening, at vi bør fremme

Sagen videre, at vi snarest mulig bør lade den gennemgaae Behandlingerne her, og gjøre vort Bedste for at bringe den ind i det andet Thing. Skulde der, som sagt, vise sig en virkelig og stærk Stemning, navnlig hos de ærede Rigsdagsmænd fra Landet — det er fortrinnsvis dem, hvorefter der kan være Tale — for at føre Sagen i dens Heelhed snarest mulig igjennem, da vil jeg gaae med dem, men dersom der derimod skulde være en almindelig Tvivl om, hvorvidt dette Skridt i nærværende Sieblik vil være betimeligt og rigtigt, da henstiller jeg, som sagt, at tage under Overveielse, om det muligvis ikke maatte være rigtigt i Sagens egen Interesse at begrænde Reformen saaledes som af mig antydet.

Nyholm: Da jeg bad om Ordet, stete det under den Forudsætning, at jeg kunde udtale mig om selve det foreliggende Lovudkasts Realitet og Indhold, eftersom jeg hører til de nye Medlemmer, der ikke tidligere have haft Leilighed til at overvære denne Sags Behandling, og da jeg har endeel Bemærkninger med Hensyn til det foreliggende Lovudkast at gjøre; men den ærede Taler, der først havde Ordet (Liebe), har bragt et formelt Spørgsmaal paa Bane, nemlig, om det ikke var rettest at standse Sagens videre Behandling, hvilket Spørgsmaal er af den Betydning, at jeg foreløbig skal holde mig til det alene, forbeholdende mig senere at tage Ordet med Hensyn til Realiteten. Jeg kan ganske vist give den ærede Taler, til hvem jeg sigler, Ret i, at Tidsforholdene desværre ere lidet indbydende til at behandle det Slags gennemgribende Reformlove; jeg skal give ham Ret i, at vi her i Thinget ikke kunne være synderlig oplagte, og at store Reformen heller ikke for Sieblikket kunne vente nogen stor Interesse hos Folket paa Grund af en naturlig Slaphed, og endelig skal jeg indrømme, at der ogsaa maa tillægges det oeconomicke Hensyn megen Vægt; det har altid stor Betydning, det er paaberaabt ved denne Lovs Forelæggelse, og i Sieblikket har det ogsaa en stor Betydning; men desuagtet maa jeg være enig med det Medlem, der nu fattede sig, naar han meente, at vi bør føre Sagens Behandling til Ende her i Thinget, og en væsentlig Grund